

"Cita"

My-Laro's Carmencita
Eier/handler: Birgitte Dahlen.
Bilder: Helene Holtskog

Her kan du lese historien om da Cita var i sitt aller første NM i agility.

VÅRT FØRSTE NORGESMESTERSKAP!

Jeg og Cita (født: 28.06.99) har trent agility siden mai 2000. Konkurrert siden november 2000. Cita er min første hund. Klasse 1 gikk som en lek. I klasse 2 agility stoppet vi opp. Start og feltproblemer tok overhånd. At jeg som fører har vært veldig nervøs når vi konkurrere har gjort alt bare verre. Min nervøsitet har avtatt etterhvert, men det er ikke gitt at man skal ha suksess på agility-banen. Uansett: skam den som gir seg.

10.september 2006 klarte vi endelig å få vår 3. napp til klasse 3 agility. Vi hadde reist fra Tønsberg til Stavanger (7t. kjøring en vei) for å konkurrere i agility. Det ble arrangert trippelstevne så jeg, Kjellaug og 6 hunder tok turen til vestlandet. Jeg og Cita hadde litt varierende resultater (som vanlig), men i det tredje agilityløpet (og det siste den helgen) fikk vi jackpot! Cita fikk til et feilfritt løp, og jeg svevde... Et av mine mål i agility med er nettopp det å delta i Norgesmesterska-

pet. Det var det vi nå klarte siden vi endelig fikk opprykk til kl 3 i agility. I hopp 3 har vi konkurrert i 1,5 år.

Tønsberg hundeklubb som vi trener i er en kjempesfin klubb for oss som konkurrerer med hundene våre. De hadde to ekstratreninger for de av oss som var kvalifisert til NM i agility, i forkant av mesterskapet. En av våre instruktører er per Berg Kirkevold som også er landslagstrener. Det var han som ledet de to treningene. Jeg fikk sommerfugler i maven bare ved å være med på de to treningene.

Norgesmesterskapet i agility arrangeres på NKK sin vinnerutstilling på Hamar. kvalifiseringen var i år på fredag 17.november. Jeg fikk heldigvis permisjon fra jobben (med lønn!!) for å delta. På en konkurransedag er jeg alltid tidlig ute og årets NM kvalifisering var intet unntak. Konkurransen startet kl 08.00 for liten og mellom. I begynnelsen kikket jeg ikke på baneb, men bare så på hundene som var utpå. Jeg var heller fokusert på arbeidsoppgavene mine. Vær rolig, ikke stresse, "glemme! det som jeg vet vi ikke kan. Bare jobbe for å fullføre banen. Alle som er i klasse 3 agility og klasse 3 hopp har muligheten til å kvalifisere seg til finalen dagen etter. Sjansen er stor for å komme videre til finalen ved å fullføre begge rundene i agility og hopp. Det skjer så mye med mange i mesterskap, det at selv de beste kan feile har jeg sett mange ganger og det gir håp for alle!

Det var nesten 60 startede i stor klasse. Så på briefingen velger jeg å gjøre som jeg pleier, nemlig å begynne min briefing midtveis i banen. Når jeg da kommer til

start er nesten alle de andre halveis i baneb, og jeg har ikke så mange rundt meg. Enklere å fokusere på banen på den måten synes jeg.

Underlaget i NM er teppe. Vi har gått kun konkurransen på teppe nå i høst. Det er jo alltid spennende hvordan hunden tilpasser seg underlaget, og på teppe kan det bli ganske glatt. Annerledes for meg også, så når jeg endelig nærmer meg agilitystarten (jeg startet som nr 8) kjente jeg noen ekstra sommerfugler i maven. Ingrid, en treningskamerat er god støtte å ha i startomrødet. Hun hjelper meg å fokusere, går gjennom banen med meg og gir meg oppmuntrende peptalk. Minner meg på arbeidsoppgavene mine og godsnakker med Cita.

Vi møter vårt første problem allerede før vi har startet. Cita er nemlig "startgal". Når vi nærmer oss startstreken blir hun hysterisk, og dommerfløyten bygger oppunder hysteriet enda mer. Min oppgave er å ikke bry meg om det. Vi skal bare starte sammen, og jeg må føre henne på den måten som blir best etter at vi har kommet i gang. Vippen er første felthinder vi kommer til, og den klarer vi uten feil. Deretter skal vi over et hopp, igjennom en tunnel som ligger som en U, for så å passere bommen. Jeg glemmer å sikre feltet opp bommen, min første feil. Jeg blir roligere når vi ikke får feil ned bommen! Neste del av banen går kjempesfint. Vi passerer noen hopp hinder, passerer tunnelen motsatt vei. Deretter noen hopp, pølsen og så kommer A-hinderet.

Min oppgave her er å jobbe normalt, men jeg har fått så mange feltfeil igjennom årene at jeg klarer ikke å jobbe riktig.

Jeg ser i øyekroken at Cita kommer til å hoppe langt over feltet, men jeg klarer ikke å si noe... Min andre feil i løpet. Resten av banen går riktig så bra. Så resultatet ble 10 hinderfeil, pluss 0,74 tidsfeil. Og jeg, jeg er kjempe fornøyd. Jeg klarte hovedoppgaven min, å få oss gjennom banen!

I hoppunden har jeg et mye senere startnr. Noe jeg ikke liker for da begynner jeg å se for mye på konkurrentene. Bytter kanskje handling fordi at det ser bedre ut i forhold til hva jeg har tenkt å gjøre. Men ikke i dag!

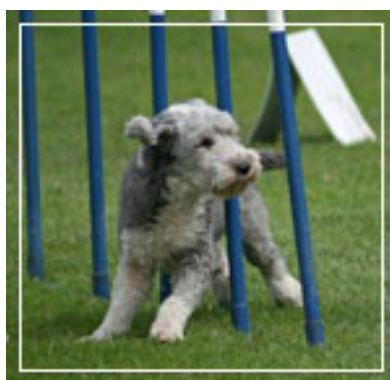
Jeg ser på noen av konkurrentene på banen mens Ingrid lufter Cita. Allikevel så unngår jeg å se på alle før meg fordi jeg ikke ønsker å bli påvirket. Dessuten så er jeg altfor nervøs til å konsentrere meg om de andre.

Igjen hjelper Ingrid meg før jeg og Cita skal inn i ringen. Vi følger samme prosedyre som i agilityløpet. Siden det nå er hopp er jeg mindre bekymret for selve banen, men ti ganger med nervøs før starten. Ingen vei tilbake, starte må vi. Dommeren blåser nok en gang i fløyta, og vi setter i gang.

Vi starter sammen, passerer to hoppinder, og fordi vi starter sammen og jeg blir passiv så får vi en vegring ved 3. hinder. Det gledelige er at jeg ikke ser at dommeren gir oss feil. Jeg fokuserer kun på Cita for at vi skal komme oss igjennom banen. Ved målpassering er jeg bare lykkelig. Vi klarte å fullføre vår andre runde i vår første NM-kvalifisering. Det ble 5 feilpoeng i siste runde, pluss 1,66 tidsfeil. Et flott løp!

Til sammen ble det 15 feilpoeng, pluss 3,66, og det ga oss en 22. plass total. Det var de 20 første på lista som gikk videre til lørdagens finale.

Ingen grunn til å være misfornøyd. At vi kom så nær en finaleplass gir meg håp og ønsker for neste års NM, men det er lenge til. Det ene målet med agilitytreningen var NM-kvalifisering. Det er nå oppnådd. Mitt andre mål med Cita er å kunne oppnå et agilitychampionat, så vi får se hva som skjer i sesongen 2007.

Motivasjonen for å trene videre er i hvertfall styrket!

Hilsen Birgitte og Cita